

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. II. De paupertate spiritus, ejusque natura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](#)

spersione cineris reddebat amara. Lacero, attritoque habitu tegebatur : in quo algentem videns frater ejus, irrisit eum , mittensque petebat ab eo sibi guttulam sudoris transmitti : cui *servus Dei Franciscus* renuntiat, se nobiliori emptori carissimō pretiō vendidisse , scil. Deo pro mercede æternali. Curiosa, superflua in vestimentis, in celis nequaquam toleravit : somni paucissimi fuit : maximum tempus anni jejunando transegit &c. Tam pauper, tam parcus, tam arctus , tantus sui corporis hostis , ut viventem martyrem dices, aut mortuo similiorem crederes!

CAPUT II.

De Paupertate spiritus, ejusque natura.

Q. 1. Qualem, & quotuplicem sensum habeat hæc vox spiritu, dum dicitur , *Beati pauperes spiritu.* *R. 1.* Quòd habeat duplicem sensum , i. ut *negativè* explicetur de carentia spiritus non boni. De quo *S. Bonav.* in versum *Pl. 73.* *Pauper,* & *inops laudabunt nomen tuum*, ait : *pauper spiritu,* qui habet parum de spiritibus , de spiritu carnis, mundi, & demoniorum. *Qui tamen habet spiritum Dei,* ille non est pauper spiritu , sicut dicitur , qui habet multas divitias. Par formiter explicat *S. August.* de serm Domini in monte , dum inquit : *qua propter rectè hic intelliguntur pauperes spiritu,* humiles & timentes Deum , id est , non habentes inflantem spiritum , id est , non inflati , non superbi, de quibus *Apostolus* dicit : *noli altum sapere, sed time,* id est , *noli extolliri.* b.i.

Secun-

Secundus sensus explicat positivè: quo uritur S. Bern. i. serm. de omnibus SS. dum inquit: *Quid enim tam absconditum, quam paupertatem esse beatam? sed diligenter attende, quod non simpliciter pauperes nominantur - beati vero pauperes spiritu, spirituali scilicet intentione, desiderio spirituali, propter solum beneplacitum Dei, & animarum salutem; quoniam ipsorum est regnum celorum.* h. i.

Insuper S. Bonav. in Ps. 8. *Divites spiritu Dei sunt pauperes rebus propriis, divites rebus communibus.* h. i. è contra (ut ait S. August.) *divites nummo* sæpe sunt pauperes Deo, id est, nummum possidentes, Deo carentes.

R. 2. De hoc spiritu paupertatis locutus fuit S. Bonav. vit. S. P. N. Francisci c. i. n. 6. dum dicit post amorosam & dolorosam Christi crucifixi apparitionem sibi factam, *servus Dei Franciscus induit ex tunc spiritum paupertatis:* id est, ex affectu tam tenero, tam serio, tam cordiali eligebat esse pauper, ut affectu paupertatis evangelicæ tamquam interulâ, aut ut galeâ indueretur, & muniretur. Er, quia (ut ait Luc. Pinel. lib. de perfect.) *sine spiritu spiritualia non diliguntur;* hinc intimo spiritu spiritus hanc paupertatem amplexabatur amans. Ex cuius spiritus inopia totum venit, quod perraro spiritus pauperem amerit, quantumvis in Evangelio tantopere inculcata, juxta illud l. i. imit. c. i. n. 2. *Multi ex frequenti auditu Evangelii parvum desiderium sentiunt, quia spiritum Christi non habent.* h. i.

Q. 2. An paupertas voluntaria, seu spiritus potuerit, & adhucdum possit haberri absque voto pauper-

paupertatis. R. affirmative cum cit. *Harpio*, cuius hæc sunt verba. Qui omnia bona sua perfectè resignare valet quieto corde in Dei beneplacitum, sive ea ab eo auferat, sive conservet; nec illis uti vult nisi ad suam necessitatem, & majorem honorem Dei, atque beneplacitum ejus, secundùm omnem suum intellectum, & consideratis statu suo, conditione, natura, aliisque, si sciret Deo magis placere, ut omnia sua venderet, daretque pauperibus, ad hoc paratus esset; ille habet perfectè voluntariam paupertatem. Quia Deus non desiderat in tantum exteriorem temporalium rerum paupertatem, quantum interiorem in abstractione affectuum, & occupationum; quia hæc est essentia, & forma veræ paupertatis. b. i.

Q. 3. An, sicut paupertas inter virtutes (in suo genere, juxta dictum *S. Ambrosii* mox citandi) est prima primitate generationis, sic & sit prima primitate perfectionis, id est, dignior sit perfectio spiritus hæc paupertas spiritus.

R. 1. Negative, Nam, sicut ex D. Th. & aliis DD. notat *Harpinus* lc, perfectio non consistit essentialiter in paupertate, nec in tribus votis regularibus simul sumptis; sed potius in sequela Christi secundum virtutes altiores internas, maximè theologicas, & potissimum charitatem; à qua nisi paupertas sit formata, manebit præmio orbata. Itaque ex eo, quod Christus absolutè douerit: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me.* Matth. 19. tantum hoc sequitur, quod voluntaria paupertas, & alia vota sint instrumenta, adjumenta,

H.

&

& exercitia conducentia , ad commodiūs , velociūs , securiūs , & excellentiūs assequendum perfectionem evangelicam . Paupertas enim deponit impedimentum perfectionis , scil . amore inordinatum , ac curam rerum temporalium , superbiamque , & alia vitia , quæ ex tali amore nascuntur , sicut è panno tinea . Ideoque

R. 2. Cuius eodem Ic , præscindendo de perfectione evangelica quâ tali , potest omnino perveniri ad perfectionem sine his tribus votis ; patet exemplo Abrahæ , qui perfectus erat (ambula coram me , Et esto perfectus . Gen. 17. 1.) sed hanc perfectionem adeptus potius ex perfecta , & per charitatem formata obedientiâ , & abnegatione sui &c. quâm ex abdicatione temporalium ; ut poterit quæ recepit , & retinuit , licet in apparata immolatione Filii Isaäc ad tempus reliquerit illa ; at uxorem nunquam dimisit .

Nihilominus R. 3. ex Zegnero Bernardo de Espen. J. U. D. & SS. Canonum Professore Lovani in dissertat. Canon. contra P. Winants Augustin.

c. 2. his verbis. Ex dictis habemus , quod religiosa paupertas sit omnino magna virtus , & altus justitiæ mons : ac consequenter mirum non est , si multum collaborari debeat , ut magna illa virtus conservetur , nec ab alto illo justitiæ monte decidiatur. h. i. Inspice , Et fac secundum exemplar , quod tibi in monte hoc monstratum est . Exod. 25. 40.

CAPUT